Αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ Διοικητοῦ τῆς ΕΤΒΑ κ. Ν. Πορφυρογένη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ: ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ἐκπροσώπων τοῦ Τύπου, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως, ὁ Διοικητὴς αὐτῆς κ. Ν. Πορφυρογένης προέβη εἰς ἐπισκόπησιν τῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπιτευχθέντων τῆς Τραπέζης, τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα αὕτη ἀντιμετώπισε καὶ τῶν μελλοντικῶν της κατευθύνσεων. Ὁ κ. διοικητὴς ἀνέφερεν, ὅτι διὰ τῶν συμμετοχῶν καὶ τῶν δανειοδοτήσεών της ἡ Τράπεζα συνέβαλεν εἰς τὴν ἵδρυσιν ἢ τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐκσυγχρονισμὸν σειρᾶς βιομηχανιῶν, εἰς τὴν αὔξησιν κατὰ 10.000 περίπου κλίνας τοῦ ξενοδοχειακοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς χώρας, εἰς τὴν ναυπήγησιν ἢ μετασκευὴν 12 φέρρυ—μπόουτς, 8 ἐπιβατηγῶν σκαφῶν καὶ στόλου ἁλιευτικῶν ἀνοικτῆς θαλάσσης καθὼς καὶ εἰς τὴν συνέχισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν ἔργων ἀλουμινίου, νικελίου, χαρτοπολτοῦ κλπ. ὡς καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν καὶ τὴν προπαρασκευὴν τῆς ἱδρύσεως βιομηχανικῶν περιοχῶν. Ἐτόνισεν ἐξ ἄλλου τὴν πίστιν τῆς Τραπέζης εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάγκην, ὅπως οἱ ἐπιχειρηματίαι ἐντάξουν τὰς δραστηριότητάς των εἰς τὸ γενικώτερον συμφέρον τῆς οἰκονομίας. Τὸ πλῆρες κείμενον τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Πορφυρογένη ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Τραπέζης, ἡ Διοίκησις αὐτῆς ἠθέλησε νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Τύπου, τῶν ὁποίων θεωρεῖ χρησιμωτάτην τὴν συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον της καὶ ὅταν ἀκόμη ἀσκοῦν αὐστηρὰν, ἀλλὰ καλόπιστον κριτικήν.

Τὸ εὐρὺ, ἄλλως τε καὶ μεγάλης σημασίας διὰ τὴν Οἰκονομίαν τῆς Χώρας ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνετέθη εἰς τὴν Τράπεζαν, ἄπτεται τόσων δραστηριοτήτων τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ τοῦ δημοσίου τομέως καὶ τόσων συμφερόντων, περὶ τὰ ὁποῖα διάφοροι ὑπάρχουν ἀπόψεις ὡς πρὸς τὰς ἀκολουθητέας κατευθύνσεις, ὥστε εἶναι φυσικὸν ἡ Τράπεζα νὰ τίθεται καθημερινῶς ὑπὸ κρίσιν.

Ἐξ ἄλλου, οἱ διοικοῦντες ἔχουν πάντοτε ὑπ' ὄψιν των, ὅτι ἀσκοῦν δημόσιον λειτούργημα, ὅτι διαχειρίζονται δημόσιον χρῆμα καὶ ὅτι, συνεπῶς εἶναι ἐπηυξημένη ἡ ὑποχρέωσις νὰ εἶναι ἐτοιμοι κάθε στιγμὴν νὰ δώσουν λόγον εἰς τὰς ἐποπτικὰς καὶ ἐλεγκτικὰς Ἀρχάς, τὰς ὁποίας καθώρισε ὁ Νόμος. Ἄλλωστε, τὸ ἐξ ἀνωτάτων Δικαστικῶν ἀποτελούμενον Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης, λαμβάνει γνῶσιν, κρίνει καὶ ἀσκεῖ ἔλεγχον ἐπὶ πάσης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ πάσης πράξεως τῆς Διοικήσεως. Θεωροῦν ὅμως, οἱ διοικοῦντες ὑποχρέωσὶν των νὰ δίδουν ἐξηγήσεις καὶ εἰς τὸν γενικώτερον ἔλεγχον τῆς κοινῆς γνώμης, τὸ δὲ καθῆκον αὐτὸ, τὸ αἰσθάνονται βαθύτατα καὶ δι' αὐτὸ εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Τύπου, ὥστε πᾶσα δημοσιότης νὰ στηρίζεται εἰς πραγματικότητας.

Ἀτυχῶς, κατὰ τὸ διετὲς τοῦ βίου τῆς Τραπέζης ἔλαβον δημοσιότητα καὶ ἐπικρίσεις ἄδικοι, τὰς ὁποίας, ἡ Τράπεζα νομίζει, ὅτι θὰ ἀπέφευγον οἱ γράψαντες, ἐὰν τῆς εἶχον ζητήσει σχετικὰ στοιχεῖα, ὡς ἄλλως τε εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἀνεγνωρίσθη αὐτὸ ἐκ τῶν ὑστέρων μὲ πολλὴν καλὴν πίστιν. Ἐ τῷ μεταξὺ ὅμως, τὸ κακὸν γίνεται· Καὶ δὲν πρόκειται, φυσικὰ, περὶ τῶν διοικούντων.

Μὲ τὴν ἔκφρασιν «τὸ κακὸν γίνεται», ἐννοοῦνται αἱ συνέπειαι, διὰ τὴν ἀποστολὴν, τὸ γκοὺτ—γουΐλ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ Ἱδρύματος, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸ σύνολον καὶ δὲν πρέπει νὰ ταὐτίζεται μὲ τὰ πρόσωπα. Ὅσον καλὸν προκαλεῖ ἡ ἐπισήμανσις ἀναμφισβήτως σφαλερῶν κατευθύνσεων καὶ κατακριτέων ἐνεργειῶν καὶ ἡ στενωτέρα ἢ εὐρυτέρα κατὰ περιπτώσεις, ἀλλ' ὅμως καλόπιστος καὶ θεμελιωμένη κριτικὴ, ἄλλο τόσον ἐπιζήμια, γενικώτερον, ἀποβαίνουν σχόλια καὶ ἐπικρίσεις ἀβάσιμοι καὶ ἐστερημέναι συναισθήσεως εὐθύνης.

Διὰ τοῦ ἐν συντομίᾳ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔργου τῆς ληξάσης διετίας ὑπογραμμίζεται, ὄχι ὅτι ἔγιναν θαύματα ἢ ὅτι οἱ ἀναλαβόντες τὴν διοίκησιν εἶναι ἀλάθητοι, ἀλλ' ὅτι μὲ αἰσιοδοξίαν καὶ πίστιν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς τὸ ἐθνικῆς σημασίας ἔργον τῆς Τραπέζης διέθεσαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν αὐτοῦ ὅσην εἰδικότητα καὶ πεῖραν εἶχον καὶ ὅλον τὸν χρόνον καὶ τὴν σκέψιν των, διὰ νὰ ἐπιτύχουν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ὅτι ἦτο ἀντικειμενικῶς δυνατὸν νὰ γίνῃ.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Εἶναι, ἐν πρώτοις χρήσιμον νὰ διευκρινισθῇ ὅτι ἡ ἵδρυσις τῆς Τραπέζης δὲν ὑπῆρξεν ἁπλῶς ἓν θεαματικὸν μέτρον συγχωνεύσεως τριῶν Ὀργανισμῶν εἰς ἕνα, ὁ ὁποῖος, μὲ σκοπὸν μειώσεως τῶν δαπανῶν διαχειρίσεως, ὡς μερικοὶ ἀπὸ ὑπευθύνων ἢ ἀνευθύνων θέσεων διατείνονται, νὰ συνεχίσῃ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Τράπεζα», τὰς λειτουργίας τῶν τριῶν Ὀργανισμῶν. Χρειάζεται, ἡ ἀφέλεια πλήρης ἄγνοια τῶν κρατουσῶν παρ' ἡμῖν συνθηκῶν εἰς τὸν τομέα τῆς προωθήσεως καὶ χρηματοδοτήσεως τῆς ἀναπτύξεως ἢ πρόθεσις, διὰ νὰ παρίδῃ κανεὶς τὰ βαθύτερα αἴτια καὶ τὴν ἀνάγκην, ἡ ὁποία ἐπέβαλε τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως. Τὸ ἀκριβὲς εἶναι ὅτι ἐλλείψει, μεταπολεμικῶς, γενικωτέρας βιομηχανικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους καὶ πειθαρχημένης τραπεζικῆς λειτουργίας, ἐδημιουργήθη εἰς τὸν τομέα αὐτὸν κατάστασις ἐκτροπῆς τοῦ πλείστου τῶν βιομηχανικῶν χορηγήσεων εἰς κλάδους τῆς βιομηχανίας ἀσυγχρονίστους καὶ μὴ παραγωγικοὺς (ὅρα καὶ τὸν τρόπον χρησιμοποιήσεως τῶν ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας κεφαλαίων, τῶν λεγομένων δανείων Μάρσαλ), ἐμπλοκῆς τῶν Τραπεζῶν εἰς σοβαρὰς παγιοποιήσεις καὶ ἀνεπιτρέπτους ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις καὶ γενικῶς ἀδυναμίας τοῦ τραπεζικοῦ «συστήματος», ὡς καὶ τῶν ἄλλων πρὸς τοῦτο ἱδρυθέντων νεοπλασματικῶν Ὀργανισμῶν, νὰ συμβάλουν ἐπαρκῶς

Προσπάθεια διά τήν κινητοποίησιν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας κατά προτεραιότητα.

Δάνεια μόνον πρός Ἐπιχειρήσεις προαγούσας τήν οἰκονομικήν ἀνάπτυξιν.

Στόχος ἡ ἐξυγίανσις καί ἡ δημιουργία ἀνταγωνιστικῶν βιομηχανιῶν.

Ἀνάγκη ἀποκαταστάσεως τοῦ πνεύματος ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων.

Θεαματική ἡ συμβολή εἰς τόν Τουρισμόν. Περιωρισμένος ἀριθμός ὑπαλλήλων Οἱ κανόνες χρηματοδοτήσεως.

Τό 40ο)ο τῶν ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων μέ τήν συμβολήν τῆς Ε.Τ.Β.Α.

Ὁ Διοικητής τῆς ΕΤΒΑ κ. Ν. ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΗΣ

εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας. Αἱ διαπιστώσεις αὗται δύνανται εὐχερῶς νὰ ἐλεγχθοῦν ἂν ἐξετασθῇ ποία εἶναι σήμερον ἡ σύνθεσις τῶν τραπεζικῶν χορηγήσεων τῆς περιόδου αὐτῆς, ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, ρευστότητα καὶ κυρίως ὡς πρὸς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος τῆς Οἰκονομίας, πόσαι ἀπὸ τὰς μεταπολεμικῶς ἱδρυθείσας βιομηχανίας ἀπέτυχον καὶ κακοδαιμονοῦν πῶς ἐτιμολογήθησαν τά διά τραπεζικῆς χρηματοδοτήσεως ἀποκτηθέντα περιουσιακὰ στοιχεῖα, ἔναντι ἀναλόγων ἐγκαταστάσεων ἀλλαχοῦ, καὶ πόσον ἐπεβάρυνον τὴν πτωχὴν ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν αἱ γενόμεναι βιομηχανικαὶ ἐπενδύσεις ἂν, τέλος, ἐρευνηθῇ πόσαι καὶ ἀπὸ τὰς θεωρουμένας σήμερον χάρις εἰς τὴν δασμολογικὴν προστασίαν κερδοφόρους Ἐπιχειρήσεις, δύνανται νὰ ἐπιβιώσουν εἰς τὸν εὐρύτερον, προσεχῶς, χῶρον τοῦ ἐλευθέρου ἀνταγωνισμοῦ.

Ἐγένετο, λοιπὸν, αἰσθητὴ ἐκ τῆς καταστάσεως αὐτῆς ἡ ἀνάγκη, νὰ ὑπάρξῃ, ἕνας νέος κεντρικὸς φορεὺς ἀναπτύξεως, κρατικοῦ χαρακτῆρος, ὁ ὁποῖος, διὰ τῆς περισσώσεως καὶ καλλιτέρας χρησιμοποιήσεως τῆς ὑπαρχούσης μικρᾶς δεξαμενῆς τῆς ἀπομεινάσης ἐκ τοῦ ὄγκου τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἄλλων μέσων τά ὁποῖα θὰ τὰ διέθετε τὸ Κράτος καὶ διὰ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα θὰ εἴλκυεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ θά συνέβαλλεν εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς τόσον ἐπιτακτικῶς ἀξιουμένης ἀναπτύξεως τῆς Οἰκονομίας μας.

Δὲν ἐπρόκειτο βέβαια, οὔτε ἀνετέθη εἰς τὴν νέαν Τράπεζαν νὰ ἐπιλύσῃ ὅλα αὐτὰ τά ζητήματα καί τάς συναφεῖς ἐπιπλοκάς, αἱ ὁποῖαι ἄλλως δὲν αἴρονται διὰ μιᾶς πρωτοβουλίας, ὡς διὰ μαγείας, οὔτε οἱ ἱδρύσαντες τὴν Τράπεζαν, δηλαδὴ ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα εἰς τὴν Βουλὴν ποὺ ἐψήφισαν τὸν Νόμον της, τὴν ἐφαντάσθησαν ὡς ὑπερ—Ὀργανισμὸν, μὲ ἁρμοδιότητας ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀλλαγῆς τοῦ παντὸς. Ἐν τούτοις, ἡ Τράπεζα ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθῇ τῆς τακτοποιήσεως τῆς καταστάσεως τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησε καὶ νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν τήρησιν ὑγιῶν ἐφεξῆς κατευθύνσεων, ὡς πρὸς τὸ ἔργον τῆς ἀναπτύξεως. Εἶχε, λοιπὸν, νὰ μεταβάλῃ τὸ κρατήσαν πνεῦμα τῆς ἀνοχῆς καθυστερήσεων καί παροχῆς ἀπαραδέκτων εὐνοιῶν καλοῦσα τοὺς δανειοδοτηθέντας νὰ ἐκπληρώνουν τακτικῶς τὰς ὑποχρεώσεις των, διότι, ἄλλως, ἡ ἀπαραίτητος διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς ἀναπτύξεως καὶ διὰ τὴν ἄντλησιν νέων κεφαλαίων συναλλοκτικὴ πίστις διασαλεύεται, ἀδικοῦνται δὲ ἀθεμίτως καὶ οἱ μετὰ συνεπείας συναλλασσόμενοι εἶχεν, ἀπορρίπτουσα σωρείαν αἰτήσεων, ν' ἀρνῆται ἐφεξῆς χρηματοδοτήσεις δι' ἀνάγκας μὴ παραγωγικὰς καὶ δι' Ἐπιχειρήσεις μὴ ἀνταγωνιστικὰς, δηλαδὴ δι' ἐπενδύσεις μὴ εὑρισκόμενας ἐντὸς τῶν κατευθύνσεων ὑγιοῦς ἀναπτύξεως· εἶχε ν' ἀντιστέκεται κατ' ἀξιώσεων ἐνισχύσεως, διὰ λόγους κοινωνικοὺς, κλονιζομένων καὶ κατ' οὐδὲν συμβαλλουσῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν βιομηχανιῶν, αἱ ὁποῖαι, ἄλλως τε, μόνον νὰ συντηρηθοῦν προσωρινῶς ἐπρόκειτο καὶ ὄχι νὰ ἐπιβιώσουν· εἶχε νὰ καθιερώσῃ ἐφεξῆς ἐν τῇ ἐνισχύσει νέων ἐπενδύσεων εἴτε διὰ δανείου εἴτε διὰ συμμετοχῆς, ὅρους οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπηύξανον τὴν ὑπευθυνότητα καὶ θὰ συνέδεον περισσότερον τὸν ἐπχειρηματίαν πρὸς τὸ ἔργον, εἶχε δηλαδὴ ν' ἀσκῇ αὐστηρότερον ἔλεγχον τοῦ κόστους τῶν ἐπενδύσεων καὶ τοῦ προϊόντος καὶ ν' ἀξιοῖ τὴν μεγαλυτέραν συμμετοχὴν ἰδίων κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα, ἄλλως διὰ τῶν ὑψηλῶν ποσοστῶν χορηγήσεως καὶ διὰ τῆς ἀνοχῆς ὑπερτιμολογήσεων, διηυκολύνοντο πρὸς ἄλλας τῶν δανειοδοτουμένων, μὴ παραγωγικὰς ἐπενδύσεις· εἶχε νὰ παλαίσῃ μεταξὺ τῆς ἐκ τοῦ Νόμου ἐπιτρεπομένης καὶ ἁρμοδίων συνιστωμένης ἀναλήψεως ὑπ' αὐτῆς πρωτοβουλιῶν δι' ἵδρυσιν νέων Ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς ἀντιδράσεως παραγόντων τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως, οἱ ὁποῖοι ὑπεστήριζον ὅτι, δήθεν ἡ Τράπεζα τείνει νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν ἢ ἀ ὑποδουλώσῃ τὴν ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν εἰς τοὺς ξένους, τῶν ὁποίων τὰ κεφάλαια, τὴν συνεργασίαν καὶ τὴν πεῖραν ἐπιζητεῖ εἶχε, τέλος, νὰ ἐπιβάλῃ δι' ἐπιμόνου προσπαθείας καί ἔναντι πολυπλεύρων ἀντιδράσεων τήν μόνην ἐξυπηρετοῦσαν τήν ἀνάπτυξιν τῆς Οἰκονομίας ὅπως, ὅτι τό συμφέρον τῆς ὁλότητος προηγεῖται παντός αἰτήματος καί πάσης ἀντιλήψεως ἀφορώσης ἴδια συμφέροντα καί ὅτι οἱ ἐπιχειρηματίαι, καί δή οἱ διεκδικοῦντες ἡγεσίαν, πρὲπει νὰ αἴρωνται ὑπέρ τά συμφέροντά των τά ἀτομικά ἢ τῶν κλάδων των.

ΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

Αὐτά, βεβαίως, εἶναι γνωστά καί λέγονται συχνά ἀπό ὅλους ὡς θεωρίαι, θά ἦτο δέ κοινοτυπία νά διατυπωθοῦν σή μερον ἐν εἴδει χρηστομαθείας. Ἀναφέρονται μόνον, διά νά γίνῃ ἀντιληπτόν, τό φαινόμενον τῶν τόσων ἀντιδράσεων, τάς ὁποίας ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπίσῃ τό νέον Ἵδρυμα εἰς τήν βρεφικήν του ἡλικίαν καί διά νά ἐξηγηθῇ ἡ σωρεία τῶν ἐπιθέσεων κατά τῆς Τραπέζης καί τῶν διοικούντων αὐτήν. Αὐτῶν ὅμως, δὲν θά παύσῃ, μέχρι στιγμῆς ποὺ ἔχουν τήν ἐμπιστοσύνην τῆς Πολιτείας, ἡ ἀφοσίωσις, μέ παρρησίαν καί μαχητικότητα, εἰς τό ἔργον τό ὁποῖον ἀνέλαβον καί ἡ ἐμμονή εἰς τήν τήρησιν τῶν ἀρχῶν εἰς τάς ὁποίας πιστεύουν. Εἶναι δεκτή ἡ καλόπιστος κριτική, ἡ ὁποία πάντοτε βοηθεῖ, ἀλλά καί δὲν ξενίζουν αἱ ἀβάσιμοι καί ἄδικοι ἐπικρίσεις. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ δράσις προκαλεῖ ἀντίδρασιν καί ὅτι ὅλα τά Ἱδρύματα καί οἱ Ὀργανισμοί ἀντιμετώπισαν εἰς τά πρῶτα των βήματα, ἀντίξοότητας καί ποικίλας ἐπικρίσεις.

Ἡ Τράπεζα, ὅμως, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συνθηκῶν ὑπό τάς ὁποίας ἐκλήθη νά ἐργασθῇ καί τῶν ἀντικειμενικῶν πλαισίων ἐντός τῶν ὁποίων ἐκινήθησαν καί αἱ ἁρμοδιότητες αὐτῆς καί τῶν διοικούντων αἱ προσωπικαί δυνατότητες, παρουσιάζεται μέ ἱκανοποιητικόν τόν ἀπολογισμόν τῶν δύο πρώτων ἐτῶν τοῦ βίου της ἄν καί ὁ χρόνος αὐτός ἠναλώθη μᾶλλον εἰς ἐργασίαν τακτοποιήσεως, ὀργανώσεως καί προπαρασκευῆς τῆς ἐξορμήσεως διά τούς κυρίους στόχους τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἱδρύματος. Εἰς τήν ἔννοιαν «τακτοποίησις» πρέπει νά περιληφθῇ καί ὁ μέγα ποσοστόν προσπαθείας, τό ὁποῖον ἠναλώθη, ὄχι παραγωγικῶς, ἀλλ' ἀμυντικῶς, ὡς συμβαίνει ἀτυχῶς εἰς τόν τόπον μας, δηλαδή πρός ἐξουδετέρωσιν τῶν ποικίλων ἀντιδράσεων, περί τῶν ὁποίων ἔγινε λόγος προηγουμένως.

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΔΑΝΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ

Πρὲπει, ἐπίσης, νά σημειωθῇ διά τούς καλοπίστους μέν κριτάς, ἀλλά προώρως ἀναμένοντας, ἀλλά ἀορίστως καί ἀνεδαφικῶς ἀποφαίνονται, περισσότερα ἐπιτεύγματα ἀπό τήν Ε.Τ.Β.Α. ὅτι ἡ δανειοδότησις, ὅταν μὲν γίνεται κατά τήν συνήθη τραπεζικήν ἀντίληψιν μέ κύρια κριτήρια τήν ἀσφάλειαν τοῦ δανείου καί τήν ἀπόδοσιν διά τόν πιστωτήν εἶναι ἔργον ἁπλῶς τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν. Ἐμπίπτει, ὅμως, εἰς τάς λειτουργίας ἀναπτύξεως, ὅταν ἀσκῆται ὑπό κανόνας τεθειμένους καί ὑπό προϋποθέσεις ἀποβλεπούσας εἰς τήν πραγματοποίησιν ἐπενδύσεων ὄντως χρησίμων καί παραγωγικῶν διά τήν Οἰκονομίαν, ἤτοι εἰς τήν δημιουργίαν Μονάδων βιωσίμων καί ἀνταγωνιστικῶν διεθνῶς ἤ εἰς τήν ἐπέκτασιν καί ἐκσυγχονισμόν ὑφισταμένων βιομηχανιῶν διά νά καταστοῦν τοιαῦται. Ἀντιθέτως δέν θά ἦτο ἔργον ἀναπτύξεως ἡ δημιουργία διά τῶν κεφαλαίων πού διαθέτει ἡ Τράπεζα βιομηχανιῶν καί Ἐπιχειρήσεων, μή εὑρισκομένων ἐντός προγραμματισμένων κατευθύνσεων τῆς οἰκονομίας καί διά τάς ὁποίας δέν ὑπάρχουν παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ προηγουμένη τεχνική γνῶσις οὔτε καταλλήλου καταρτίσεως καί πείρας πρόσωπα διά νά τάς διευθύνουν.

Ὑπό μόνας τάς ἀντιλήψεις αὐτάς ἐθεώρησεν ἡ Τράπεζα, ὅτι ἔπρεπε νά ἀσκήσῃ τό ἔργον της κατά τήν πρώτην περίοδον τῆς ἐμφανίσεώς της. Οὕτως, ἀντί νά ἀναπτύξῃ πρωτοβουλίας, εὐχερεῖς ἄλλως τε καί ἐντυπωσιακάς, ἱδρύσεως, ὑπ' αὐτῆς μόνης ἐπιχειρηματικῶν μονάδων ἀμφιβόλου χρησιμότητος καί ἐξελίξεως, ὡς εἶναι τινες τῶν κληρονομηθεισῶν εἰς αὐτήν, ἐπροτίμησε νά μελετήσῃ, καλῶς τάς ὑφισταμένας ἀνάγκας τῆς Οἰκονομίας, νά ἐξαντλήσῃ τήν προσπάθειαν κινήσεως τῆς ἐντοπίας ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας διά νέας ἐπενδύσεις συγχωνεύσεις καί ἐκσυγχρονισμούς, τῇ πιστωτικῇ ἤ μετοχικῇ ἐνισχύσει τῆς Τραπέζης, καί νά παρασκευάσῃ τό κλίμα πρός ἕλκυσιν κεφαλαίων καί ἐπιχειρηματιῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διά τῆς διαφωτίσεως αὐτῶν καί διά τῆς διαφημίσεως τῶν ὑφισταμένων ἐν Ἑλλάδι κινήτρων καί εὐνοϊκῶν συνθηκῶν.

ΑΙΣΘΗΤΗ ΥΠΟΣΤΑΣΙΣ

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ, μόλις μετά δεκάμηνον ἀπό τῆς ἱδρύσεως τῆς Τραπέζης, ἐκραγεῖσα πολιτική κρίσις καί αἱ ἔκτοτε ἐξελίξεις ἐδυσχέραναν τήν ἄμεσον ἀπόδοσιν τῶν προσπαθειῶν τῆς Τραπέζης. Ἐν τούτοις, ὅσον ἀφορᾶ τό ἐξωτερικόν, διά τῆς καλλιεργείας ἐπαφῶν καί σχέσεων μετά κεφαλαιουχικῶν καί ἐπιχειρηματικῶν κύκλων ἐν Εὐρώπῃ καί Ἀμερικῆς διά τῆς δραστηριοποιήσεως τοῦ Γραφείου Νέας Ὑόρκης, διά τῆς ἱδρύσεως Γραφείου — Ἀντιπροσωπείας τῆς Τραπέζης εἰς Κολωνίαν, διά διαλέξεων τοῦ διοικητοῦ ἐνώπιον συγκεντρώσεων ὑψηλοῦ ἐπιπέδου εἰς κέντρα τῆς Γαλλίας καί Γερμανίας καί διά τοῦ συστήματος διαφημίσεως καί ἐνημερώσεως, ἡ Τράπεζα ἐδημιούργησεν ὑπόστασιν αἰσθητήν εἰς εὐρεῖς κύκλους τῆς ἀλλοδαπῆς καί ἐλπίζει βασίμως, ὅτι δὲν θά ἀργήσουν νά φανοῦν τά ἀποτελέσματα τῆς ἐντατικῆς αὐτῆς, κατά τό διετές διάστημα, προσπαθείας ὥστε, συντελοῦσης καί τῆς καλῆς ἐξελίξεως τῶν πολιτικῶν ἐν τῇ Χώμα μας πραγμάτων, νά ἐπιτύχῃ τήν πραγματοποίησιν νέων σημαντικῶν ξένων ἐπενδύσεων τῇ συμμετοχῇ αὐτῆς καί ἐντοπίων παραγόντων.

Πρὲπει, ἐνταῦθα, νά σημειωθῇ, πόσος κόπος κατεβλήθη εἰς τό ἐξωτερικόν διά νά στερεωθῇ ἡ θέσις τῆς Τραπέζης διά νά πεισθοῦν οἱ ξένοι τραπεζοοικονομικοί καί ἐπιχειρηματικοί κύκλοι, ὅτι, παρά τά διαδιδόμενα, ἡνέα ἑλληνικήΤράπεζα καίτοι ἀνήκει, κατά τό σύνολον τοῦ κεφαλαίουτης, εἰς τό Κράτος, ἀσκεῖ τάς λειτουργίας της ἔξω πάσης ἐπιρροῆς αὐτοῦ, ἀκολουθοῦσα ὑγιεῖς κατευθύνσεις, μέ τά παραδεδεγμένα πανταχοῦ διά Τραπέζας ἀναπτύξεως κριτήρια, καί διατηροῦσα ἀμείωτον τήν ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ της φερεγγυότητα καί πίστιν.

Ὅσον ἐξ ἄλλου, ἀφορᾶ τούς ἑλληνικούς ἐπιχειρηματικοὺς κύκλους, ἡ Τράπεζα δὲν ἀφῆκεν εὐκαιρίαν νά ὑπογραμμίζῃ τήν πίστιν της εἰς τήν ἰδιωτικήν πρωτοβουλίαν καί τήν διά θεσίν της νά συνεργασθῇ μετ' αὐτῶν διά νέας παραγωγικάς ἐπενδύσεις, ἀλλ' ὅμως καί τήν ἐκ τῆς ἀποστολῆς της ὑποχρέωσιν νά προχωρήσῃ μόνη, πρός τήν κατεύθυνσιν αὐτήν, εἰς ὅσας περιπτώσεις ὁ ἰδιωτικός τομεύς διστάζει νά μετέχῃ εἰς ἔργα ὑγιοῦς ἀναπτύξεως, ἐνῶ συγχρόνως, ὡς ἤδη ἀνεφέρθη, ἀντιδρᾷ ὅταν ἐκδηλοῦνται πρωτοβουλίαι τῆς Τραπέζης. Εὐοίωνον σημεῖον εἶναι ὅτι τελευταίως ἤρχισαν νά παρέχωνται ἐλπίδες κατανοήσεως ὑπό τῶν Ἑλλήνων βιομηχάνων τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης συγχωνεύσεως ὁμοειδῶν Ἐπιχειρήσεων, διά τῆς ὁποίας, καί μόνον, εἶναι δυνατόν νά ἐπέλθῃ, βοηθούσης καί τῆς Τραπέζης, ἐξυγίανσις καί ἐκσυγχρονισμός ἐξασφαλίζων ἀνταγωνιστικότητα, καί συνεπῶς τήν σκοπουμένην βιωσιμότητα τῶν ἐντοπίων Ἐπιχειρήσεων εἰς τόν εὐρύτερον αὔριον εὐρωπαϊκόν χῶρον.

ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΔΙΕΤΙΑΣ

Ἐξετέθησαν, ὅσον συντομώτερον ἦτο δυνατόν, οἱ λόγοι διά τούς ὁποίους τά κατωτέρω σημειούμενα ἐπιτεύγματα τῆς διετίας, ἀναφέρονται ὀλιγώτερον εἰς τόν κλάδον ἐπενδυτικῶν πρωτοβουλιῶν καί συμμετοχῶν καί περισσότερον εἰς τόν δανειοδοτικόν τομέα, τομέα ὅμως καί αὐτόν ἀναπτύξεως ὅταν αἱ συναφεῖς δραστηριότητες ἀσκῶνται καθ' ὃν δημιουργικόν τρόπον τάς ἐννοεῖ καί τάς ἀσκεῖ ἡ Τράπεζα.

Κατά τήν λήγουσαν λοιπόν, πρώτην διετίαν, ἡ Τράπεζα:

1. Ἵδρυσε μέ τήν συνεργασίαν ξένων καί Ἑλλήνων ἐπιχειρηματιῶν καί συμμετέσχεν εἰς τό κεφάλαιόν των, ἐν μειοψηφίᾳ, τάς βιομηχανίας:

α) Λευκοσιδηρῶν δοχείων «Hellas Can», τῆς ὁποίας τό παρά τήν Κόρινθον Ἐργοστάσιον, χάρις εἰς τήν μεγάλην τεχνικήν πεῖραν τῶν ξένων μετόχων, ἤρχισεν ἤδη τήν τόσον χρήσιμον διά τήν ἐξαγωγικήν προσπάθειαν τῆς Ἑλληνικῆς κονσερβοποιΐας παγαγωγήν του. Ἡ Ἐπιχείρησις αὐτή μελετᾶ ἐγκατάστασιν καί δευτέρας παρομοίας μονάδος εἰς Θεσσαλονίκην.

β) Ἐπεξεργασίας ἀλουμινίου «Βιοχάλκο — Ἀλουμίνιον», τῆς ὁποίας τά προϊόντα ἐξ ἑλληνικῆς πλέον πρώτης ὕλης παραγόμενα, ὑποκαθιστοῦν σημαντικάς εἰσαγωγάς διατίθενται δ' ἐπιτυχῶς καί εἰς τήν ἀλλοδαπήν.

γ) Κλωστηρίου βάμβακος «Κλωστοϋφαντουργία, Ἥλιος — Ten Cate» Α. Ε. 10.000 ἀτράκτων ἐν Θεσσαλονίκη, τοῦ ὁποίου ἡ παραγωγή, κατά 60 % τουλάχιστον, προορίζεται δι' ἐξαγωγήν. Ἡ μονάς αὐτή, διά τήν ἵδρυσιν τῆς ὁποίας κατεβλήθη πολύμηνος προσπάθεια, λόγω τῶν μεγάλων ἀντιδράσεων, καί ἡ ὁποία προορίζεται νά ἐπεκταθῇ μετά τό πρῶτον πειραματικόν στάδιον, ἀφ' ἑνός μὲν θά τονώσῃ τήν οἰκονομικήν κίνησιν τῆς Βορείου Ἑλλάδος καί εἰδικώτερον τῆς Θεσσαλονίκης καί ἀφ' ἑτέρου θά παράσχῃ χρήσιμα συγκριτικά στοιχεῖα, ὡς πρός τό κόστος ἐπενδύσεως καί τοῦ προϊόντος ἵνα ἡ Τράπεζα καθοδηγηθῇ διά τήν ἐπί τοῦ κλάδου τῆς βιομηχανίας πολιτικήν της

ΕΚΧΩΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ.

2. Ἀπεπ